

1896. Začetek zime 1895—96 je bil zelo mil, ležalo je le malo snega, in tako je ostalo do konca februarja, ko je padlo nekoliko snega. Splošno je bila prva polovica leta bolj suha, kakor vlažna; navadno je bilo nebo jasno ali pa lahko prevlečeno. Poljski sadeži so jako dobro uspeli. Meseca julija je bilo vroče, a od avgusta dalje so prišle nevihte in mnogo padavin. Že avgusta je nastala povodenj. Tako je bilo deževno, da je žito v kozolcih kalilo. A vsak mesec je moča še privzemala. Pozna jesen in zima sta bili jako mili, a vlažni in nezdravi. Tisto malo snega, kar ga je bilo, se je tako hitro stalilo, da je ostala zemlja zvečine brez snega. Pri avgustovih nevihtah moram omeniti strelo v Pučnikovo hišo v Kranju, ki ni nič škodovala, dalje strelo v neko hišo v Struževem in v neki kozolec na šmartinskem polju, katera zadnja predmeta sta pogorela. Dne 20. oktobra je nastala nenavadno velika povodenj, kateri je sledila v noči od 23. na 24. oktobra samo za spoznanje manjša.

ABDULAH PAŠA.

To leto se je zidalo gimnazijsko poslopje in šolsko poslopje v Pungratu, ki bo služilo potem, ko izpraznijo sedaj za gimnazijske razrede rabljene sobe v ljudski šoli, za špital. Novemu šolskemu poslopju se je morala umekniti stara monumentalna lipa.

1897. Dne 18. septembra otvoritev in blagoslovljenje novega gimnazijskega poslopja. Bogata letina za med. Začetek zime 1896—1897 je bil mil. Vso zimo je padlo jako malo snega; mraz je bil zmeren. Tudi jesen in zima sta bili mili in malo snega. To leto je bilo zelo malo sadja, ki je bilo torej jako drago.

1898. Mrzlo in mokro poletje. Šele po kresu je nastopilo boljše, deloma vroče vreme. Jesen je bila lepa in topla. Zima do konca leta mila in brez snega. Leto je bilo še dosti rodovitno za sadje. Prva slana je padla 20. novembra. Zadnja dva meseca sta bila mila, a v toliko neprijetna, ker je skoro vse dni ležala gosta megla in je napravljala zrak nezdrav. Oktobra je bila v Kranju birma; obenem se je posvetila tudi z veliko slovesnostjo gimnazijska kapela. Proti koncu leta je nastala peresna vojska med Tom. Pavšlarjem in občinskimi zastopom radi naprave vodovoda za mesto. Lesena Cofova restavracija na Šmarjetni gori, takozvano „Cofišče“, je spomladi popolnoma pogorela. — Kranjski kolodvor se razširi. V mestu se ustanovi godba požarne brambe.

1899. Po mili zimi je nastopil v marcu hud mraz in za tem mokro, hladno poletje. Nekaj vročih dni je

BOLGARSKI PEŠCI V STRELNIH JARKIH.

bilo le v juliju in avgustu, potem pa zopet slabo vreme. Zato je bila pa pozna jesen nenavadno lepa. Nastala je velika suša. Tako malo je bilo vode, da bi se bila Kokra kmalu posušila, ker so se posušili nekateri studenci. V več vodnjakih je zmanjkalo vode. Prva slana je bila 9. oktobra, prvi sneg 7. decembra, potem zmeren mraz do Božiča. Konca sveta, kakor so se ga za 13. novembra bali, ni bilo.

Pogorelo „Cofišče“ so zopet sezidali iz kamna. — Rojstna hiša knezoškofa Vidmarja, sedaj Pavšlarjeva last, je bila popolnoma podrta in odstranjena (imenovala se je „Zvonarija“). Ko so izkopali tlak, so našli več zlatokovanih predmetov. Bogve, pred koliko stoletji so bili tu zakopani! Jeseni so bili cesarski manevri na Koroškem, katerih so se udeležile naše čete.

NA BOLGARSKI BOJNI LADJLI.